

Хмельницький, Богдан
Михайлович

Гетман Войска Запорожского и обеих сторон Днепра (1648), руководитель освободительной войны украинского народа против польско-шляхетского гнета в 1648-1654 годов. 8 января 1654 на Переяславской раде провозгласил воссоединение Украины с Россией. Сын украинского шляхтича, Богдан Хмельницкий получил образование в Киеве, в коллегиях иезуитов в Ярославле-Галицком и во Львове, но при этом сохранил православную веру. Он участвовал в польско-турецкой войне 1620-1621 годов, и после поражения польской армии под Цецорой попал в плен к туркам, где провел два года.

Выкупленный запорожцами из неволи, Богдан возвратился на родину и был записан в состав реестровых казаков, занимал должность войскового писаря. Хмельницкий участвовал в народном восстании 1637-1638 годов. С 1638 года он - сотник Чигиринского полка. Получив известность при дворе польского короля, в 1645 Хмельницкий был направлен королём во Францию для переговоров об участии запорожских казаков в военных действиях против испанских Габсбургов.

Звичаї та традиції у козаків.

У великій шані в козаків перебувало побратимство. Кожен козак віддавав своє життя за волю родичів і побратимів. На знак побратимства вони мінялися хрестами з тіла, а все інше було спільне. Вони дарували один одному коней, зброю. В боях билися поруч й рятували один одного або захищали своїм тілом. Побратимство надавало великої сили. Воно було однією з таємних причин їх непереможності.

Повернувшись з походу, козаки ділили здобич. Потім починали гуляти. У пияцтві та гулянні вони старалися перевершити один одного. Але вживати спиртне під час військових походів було заборонено. За пияцтво, як і за зраду, передбачалася смертна кара. У жодній армії світу не було таких вимог.

Відгулявши кілька днів козаки поверталися в буденне життя. Вставали до сходу сонця, йшли на річку купатися, їли житнє борошно з водою і засмаженою олією. Кожен носив свою ложку у халяві чобота. Потім бралися кожен до свого діла: хто латав, хто прав свій одяг чи лагодив зброю, інші поралися біля човнів та коней.

Виганяючи ворога з рідного краю, козаки брали чимало хлопців із собою на Січ і віддавали в науку до куренів. Коли хлопчиків виповнювалося 14 років, той козак, що привіз його, брав свого вихованця щоб той чистив зброю, порався біля коня, всіляко допомагав у походах. Опівдні на башті стріляли з гармати. Цим пострілом кликали на обід. Тоді ставали всі в коло біля образів і отаман читав їм "Отче наш" і тільки після цього приступали до їжі. Надвечір подавали вечерю. Добре поївши, козаки збиралися на майдані або над Дніпром до пісень, жартів, танців. Коли ставало нудно, вони починали готуватися до новго походу

За злочини покарання і страти призначалися різні. Застосовувалися: прив'язання до гармати за зневагу до начальства, за грошовий борг; шмагання нагаєм за злочинство. Найпопулярнішою стратою було забивання киями. Також використовували шибениці. Найстрашнішим було закопування злочинця живим в

